

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4CoP/31/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8714201248
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Klenková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8714201248.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z JUDr. Gabriely Klenkovej, PhD., predsedníčky senátu a sudcov JUDr. Evy Šofrankovej a Mgr. Miloša Koleka v právnej veci starostlivosti súdu o mal. M. C., nar. XX. XX. XXXX a mal. M. C., nar. XX. XX. XXXX, bytom u matky, v konaní zastúpení Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Poprad, kolíznym opatrovníkom, deti rodičov M. C., nar. XX. XX. XXXX, bytom J. XXX, L. E. a M. C., nar. XX. XX. XXXX, bytom Z. XXX, A. K. o zvýšenie výživného, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Poprad, č. k 14P/36/2014-41 zo dňa 27. 05. 2014 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zvýšil výživné zo strany otca určené rozsudkom Okresného súdu Poprad, č. k. 9C/95/2003-37 zo dňa 08. 10. 2003 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove, č. k. 7Co/69/2004-108 zo dňa 21. 12. 2006 na mal. M. zo sumy 2 500 Sk (správne 3 000 Sk) mesačne na sumu 130 Eur mesačne a na mal. M. zo sumy 2 000 Sk mesačne na sumu 100 Eur mesačne spolu 230 Eur mesačne od 01. 06. 2014, ktoré je otec povinný platiť k rukám matky vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred. V prevyšujúcej časti návrh matky zamietol. Vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

V odôvodnení poukázal na dôvody podaného návrhu matkou o zvýšenie výživného, ktorá sa domáhala zvýšenia výživného na mal. M. na sumu 300 Eur mesačne a na mal. M. na sumu 200 Eur mesačne od 01. 09. 2013 z dôvodu zmeny pomerov od poslednej úpravy, a to zvýšených nákladov spojených s prípravou na budúce povolanie, nepriaznivým zdravotným stavom u mal. M. v súvislosti s poškodením chrupu. U mal. M., ktorý navštevuje 8.ročník základnej školy, matka netvrdila, že má zvýšené výdaje.

Súd poukázal na stanovisko účastníkov, obsah pripojených spisov Okresného súdu Poprad, sp. zn. 9C/95/2003, 14P/124/2009, 8P/43/2006, ako aj fotokópiu exekučného spisu súdneho exekútora JUDr. Michala Bulka sp. zn. EX 2373/2010, citoval ust. § 62, § 78 Zákona o rodine, a uviedol, že rozsudkom Okresného súdu Poprad, č. k. 9C/95/2003-37 zo dňa 08. 10. 2003 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 7Co/69/2004-118 zo dňa 21. 12. 2006 bolo manželstvo rodičov rozvedené a mal. deti boli zverené do osobnej starostlivosti matke a otec bol zaviazaný prispievať na výživu mal. M. mesačne sumou 3 000 Sk a na výživu mal. M. mesačne sumou 2 500 Sk. Iné vyživovacie povinnosti matka v tom čase k mal. deťom nemala, navyše otec mal ďalšiu vyživovaciu povinnosť. V tom čase príjem matky predstavoval sociálnu dávku vo výške 3 067 Sk a u otca súd vychádzal z príjmu, ktorý presahoval 20-násobok výšky životného minima, lebo otec bol v tom čase štatutárnym zástupcom spoločnosti TK A. K., s. r. o., A. K.. V súčasnosti sa počet vyživovacích povinností u rodičov nezmenil. Priemerný mesačný

zárobok matky predstavuje 585 Eur a podľa potvrdenia zamestnávateľa otca priemerný čistý mesačný zárobok otca predstavuje minimálnu mzdu. Je zamestnaný vo firme MARCOWOOD, s. r. o., Z. XXX/XX, A. K., ktorej je jediným spoločníkom B. C., avšak otec mal. detí je od 16. 05. 2013 konateľom spoločnosti. Z dôvodu neplnenia si vyživovacej povinnosti riadne prebieha exekučné konanie na zrážky zo mzdy na nedoplatok na výživnom. Otec sa s mal. deťmi nestretáva, neposkytuje im žiadne iné plnenie nad rámec výživného.

Súd zdôraznil, že výživné nepredstavuje len výdaje na zabezpečenie stravovania a ošatenia, ale aj výdaje na úhradu energií za domácnosť, v ktorej mal deti žiť. Zohľadnil, že deti sú vo veku dospelovania, čím sa náklady na ich bežné výdavky zvýšili. Z tohto dôvodu súd prvého stupňa uzavrel, že došlo k zmene pomerov, lebo v čase predchádzajúcej právnej úpravy súd vychádzal z príjmu otca 170 Eur a v súčasnosti došlo k zvýšeniu jeho príjmu s prihliadnutím na zvýšené výdaje na strane mal. detí, preto súd zvýšil výživné zo strany otca, avšak zohľadnil aj počet jeho vyživovacích povinností. Práve ďalšia vyživovacia povinnosť a potreby mal. detí boli pre súd dôvodom pre zamietnutie návrhu matky, v prevyšujúcej časti, ktorá považovala výživné v neprimeranej výške.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 146 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

V zákonom stanovenej lehote podala proti rozsudku odvolanie matka mal. detí. Namietala výšku určeného výživného. Zvýšenie o 50 Eur mesačne na obe mal. deti považovala za neprimerane nízke. Uviedla, že otec mal. detí síce priznáva výšku minimálnej mzdy, avšak jeho preukázateľne výdavky sú podstatne vyššie, ako je oficiálne priznaný príjem, ako aj jeho životný štýl nasvedčuje tomu, že jeho príjmy sú nadštandardné. Poukázala na nadštandardné výdaje na strane otca týkajúce sa kozmetických úprav, ďalej užívania osobných motorových vozidiel. Zdôraznila, že k určeniu výživného došlo pred 8 rokmi. Deti vyrástli, čím sa zvýšili náklady na stravovanie, ošatenie. V čase predchádzajúcej právnej úpravy mal. M. navštevoval materskú školu. V súčasnosti je žiakom 8.ročníka základnej školy a mal. M. bola v čase predchádzajúcej právnej úpravy žiačka 1.stupňa základnej školy a v súčasnosti je študentkou strednej školy, čím sa podstatne zvýšili potreby mal. detí. V súčasnosti s ošetrovaním chrupu u mal. M. má matka zvýšené výdavky. Navrhla zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu sa stotožnil s názorom súdu, že došlo k podstatnej zmene pomerov, a preto v celom rozsahu sa priklonil k návrhu matky.

Otec vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že ho nepovažuje za opodstatnené. Zdôraznil, že firma nevlastní žiadne motorové vozidlo Audi Q7. Poukázal na to, že firma, v ktorej pracuje má dlhodobé problémy, konkurencia je obrovská, a preto každý vo firme poberá minimálnu mzdu. Poukázal na to, že o deti sa príkladne staral, kým mu matka nezačala brániť v styku a zle ich vychovávať s tým, že mal. M. dosahuje nedostatočné výsledky v škole a mal. M. matku nepočúva. Navyše poukázal na to, že matka mal. detí fajčí, pije a požíva alkoholické nápoje a že mal. deti žijú v zlom prostredí. Zdôraznil, že má ďalšiu vyživovaciu povinnosť k mal. M. C. vo výške 66,40 Eur. Z tohto dôvodu navrhol potvrdiť napadnutý rozsudok.

Uznesením Krajského súdu v Prešove, č. k. 4CoP/22/2014-51 zo dňa 10. 09. 2014, odvolací súd vrátil vec súdu prvého stupňa na rozhodnutie o celom predmete konania z dôvodu, že v priebehu konania pred súdom prvého stupňa otec mal. detí podaním zo dňa 24. 02. 2014, okrem vyjadrenia k návrhu matky na zvýšenie výživného, podal návrh na zníženie výživného, o ktorom súd prvého stupňa nerozhodol.

Následne došlo k späťvzatiu návrhu na zníženie výživného otcom, a to na pojednávaní dňa 14. 10. 2014, o ktorom súd prvého stupňa rozhodol uznesením č. k. 14P/36/2014-57 zo dňa 14. 10. 2014 tak, že konanie o návrhu otca na zníženie výživného zastavil a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 22. 10. 2014.

Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 10 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 212 Občianskeho súdneho poriadku, bez nariadenia pojednávania s nariadením termínu verejného vyhlásenia rozhodnutia, ktorý bol oznámený na úradnej

tabuli súdu, ako aj internetovej stránke (§ 214 ods. 2 v spojení s ust. § 156 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku) a dospel k záveru, že odvolanie matky mal. detí nie je dôvodné.

Oboznámením sa s obsahom spisu, výsledkami vykonaného dokazovania, zisteným skutkovým stavom, ako aj porovnaním zmeny pomerov v čase predchádzajúcej právnej úpravy so súčasnými majetkovými a sociálnymi pomermi oboch rodičov mal. detí, odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav veci, ako aj správne zmenu pomerov vyplývajúcu z ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine posúdil. Je nesporné, že vychádzal z predchádzajúcej právnej úpravy vedenej na Okresnom súde Poprad v konaní pod sp. zn. 9C/95/2003 s tým, že porovnával sociálne a majetkové pomery oboch rodičov, počet vyživovacích povinností, ktorý sa nezmenil, ako aj celkové odôvodnené náklady na výživu a výchovu mal. detí, ako aj na uspokojovanie ich odôvodnených potrieb.

Výživné je osobným právom dieťaťa. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Povinnosť prispievať na výživu svojich detí je zákonnou povinnosťou obidvoch rodičov a pri stanovení výšky súd prihliada na schopnosti a možnosti, ako aj majetkové pomery oboch rodičov s prihliadnutím na odôvodnené potreby mal. detí. Odvolací súd však zdôrazňuje, že dieťa má právo podieľať sa len na takej životnej úrovni, ktorá zodpovedá životnej úrovni svojich rodičov. Tvrdené skutočnosti matkou mal. detí, že otec si žije nadštandardným spôsobom života v konaní preukázané neboli. Bolo povinnosťou matky mal. detí tieto tvrdenia preukázať. Dôkazná povinnosť v konaní znamená nielen povinnosť tvrdenia, ale aj preukázania tvrdených skutočností.

Namietané nesprávne skutkové zistenia týkajúce sa posúdenia zmeny pomerov, ktorá nastala u mal. detí súdom prvého stupňa bola správne posúdená. Stanovené výživné na mal. M. vo výške 130 Eur mesačne a na mal. M. vo výške 100 Eur mesačne zodpovedá sociálnym a majetkovým pomerom oboch rodičov mal. detí.. Na strane matky je zohľadnená jej osobná starostlivosť a na strane otca ďalšia vyživovacia povinnosť o mal. M. C., ktorému otec prispieva podľa jeho vyjadrenia na výživu mesačne sumou 66,40 Eur. S preukázaného príjmu 310 Eur mesačne nebolo možné určiť vyššie výživné ako to navrhovala matka.

Z tohto dôvodu odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok ako vecne správny v súlade s ust. § 219 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 v spojení s ust. § 146 ods. 1 písm. a) Občianskeho súdneho poriadku tak, že vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania, lebo ide o konanie, ktoré možno začať i bez návrhu, vec starostlivosti súdu o mal. dieťa (§ 81 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku).

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozsudku odvolanie nie je prípustné.